

Skatteministeriet

14. november 2023
J.nr. 2022-15213

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 9 - Forslag til Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, kildeskatteloven, opkrævningsloven og skatteforvaltningsloven (Gennemførelse af aftale om initiativer til effektiv opkrævning og gældsinddrivelse i skattevæsenet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 9 af 13. november 2023.

Jeppe Bruus

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere den interne henvendelse af 12. november 2023 fra Per Frederik Nielsen Lund, Grenaa, jf. L 9 - bilag 6.

Svar

Henvendelsen fra borgeren kommer i forlængelse af svaret på L 9 – spørgsmål 8, hvor der blev anmodet om en kommentar til borgerens henvendelse af 5. november 2023.

1. I henvendelsen af 12. november 2023 bemærker borgeren bl.a., at gæld, som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, ofte er pålagt borgere, der er uden økonomiske ressourcer og stoler på, at opkrævningerne fra det offentlige er korrekte. Borgeren nævner, at barnebarnet til Udbetaling Danmark har en gæld, som efter borgerens opfattelse ikke er korrekt, og borgeren har anmodet Udbetaling Danmark om at tilbagekalde gælden fra Gældsstyrelsen eller – alternativt – dokumentere gældens gyldighed.

Kommentar

Borgere vil som udgangspunkt have mulighed for at klage over den opkrævning, som det offentlige foretager, ligesom man også kan gå til domstolene. Er gælden under inddrivelse, kan der over for Gældsstyrelsen fremsættes indsigelse mod gældens eksistens eller størrelse, og Gældsstyrelsen vil i så fald sende indsigelsen til fordringshaveren, der herefter skal forholde sig til indsigelsen. Hvis indsigelsen ikke afklares inden for rimelig tid, kan Gældsstyrelsen tilbagesende gældsposten til fordringshaveren.

2. Borgeren anfører også, at skyldnere ikke har kunnet få lov til at betale eller afdrage ikkeinddrivelsesparat gæld og derfor er afhængige af, hvor hurtigt Gældsstyrelsen forsøger at gøre gælden inddrivelsesparat. Skyldnere har således ikke selv mulighed for at påvirke sagsbehandlingstiden og dermed rentetilskrivningen.

En anstændig behandling af disse skyldnere må ifølge borgeren være, at alle renter, der er tilskrevet i perioden, hvor gælden ikke er inddrivelsesparat, tilbageføres, så der ikke som foreslået i L 9 alene fremadrettet sker et rentestop for ikkeinddrivelsesparat gæld.

Borgeren kan fuldt ud tilslutte sig de øvrige tiltag, der foreslås i L 9 med henblik på at håndtere den ikkeinddrivelsesparate gæld.

Borgeren har ikke på Gældsstyrelsens hjemmeside kunnet finde oplysning om, at der efter de gældende regler er mulighed for at opnå et rentestop ved at indbetale 1.000 kr. På hjemmesiden anføres, at man kan ringe til Gældsstyrelsen for at få oplyst størrelsen på den samlede gæld, men man får den ikke på skrift. Desuagtet skrev borgeren til Gældsstyrelsen for at få en detaljeret opgørelse over barnebarnets gæld. Da opgørelsen blev modtaget den 2. november 2023, kunne borgeren se, at der er beregnet renter indtil den 2. november 2023, selv om gælden ikke er inddrivelsesparat.

Kommentar

Som jeg allerede har anført i mit svar på L 9 – spørgsmål 8, har jeg stor forståelse for, at det kan virke urimeligt, at skyldnere med ikkeinddrivelsesparat gæld ikke kan indfri gælden, og at gælden forrentes. Derfor foreslås i L 9 et fremadrettet rentestop for al ikkeinddrivelsesparat gæld.

Rentestoppet foreslås af flere grunde alene at skulle gælde fremadrettet. Det vil bl.a. være særdeles vanskeligt og komplekst at gennemføre rentestop på ikkeinddrivelsesparat gæld med tilbagevirkende kraft, bl.a. fordi gæld under inddrivelse kan skifte frem og tilbage mellem at være henholdsvis inddrivelsesparat og ikkeinddrivelsesparat. Denne vurdering ville skulle gennemføres for flere millioner af fordringer, som kan have skiftet status, og som måske allerede er indfriet.

Dette vil kræve en særdeles omfattende og kompliceret udsøgning af disse sager, ligesom det vil medføre en stor administrativ opgave at skulle genoptage de sager, hvor der har været inddrevet på gæld og inddrivelsesrenter, som er blevet inddrivelsesparate i løbet af perioden. Dette vil både gælde i forhold til skyldnere og offentlige kreditorer.

Endelig vil et bagudrettet rentestop medføre et ikke uvæsentligt mindreprovenu.

På baggrund af ovenstående vurderes det ikke i praksis realistisk at indføre et bagudrettet rentestop.

Jeg er dog glad for, at der i aftalen ”Initiativer til effektiv opkrævning og gældsinddrivelse i skattevæsenet” fra juni i år er opbakning til et fremadrettet rentestop for al ikkeinddrivelsesparat gæld.